בס"ד
"הדף היומי לתולדותינו"
יום א', ט"ו בסיון תשס"ו (11 ביוני)
עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

שבוע שמח ושבוע טוב!

אלדד ומידד ... מי אלה?

בשעה שבני ישראל תובעים ממשה רבינו שהוא ידאג להם מזון אחר חוץ מה"מן" השמימי שזוכים לו בוקר בוקר, **"...ויבכו גם בני ישראל ויאמרו מי יאכילנו בשר. זָכַרנו את הדגה אשר נאכל במצרים חינם את הקישואים ואת האבטיחים... ועתה נפשנו יבֵשה אין כל בלתי אל המַן עֵינינו."** פונה הרועה הנאמן של ישראל לבורא העולם: **"ויאמר ... למה הרֵעותָ לעבדך ולמה לא מצאתי חן בעיניך לשום את משא כל העם הזה עלי. האנוכי הריתי את כל העם הזה, אם אנוכי ילִדתיהו כי תאמר אלי שאהו בחיקֶך כאשר ישא האומן את היונק... מאַין לי בשר לתת לכל העם הזה... לא אוכל אנוכי לבדי לשאת את כל העם הזה כי כבד ממני."** עונה לו הקב"ה למשה: **"אֶספה לי שבעים איש מזקני ישראל... ולקחת אותם אל אוהל מועד ...ואצלתי מן הרוח אשר עליך ושמתי עליהם ונשאו איתך במשא העם... ויהי כנוח עליהם הרוח ויתנבאו ..."** בתהליך בחירת הזקנים, 6 נלקחו מכל שבט – 72 בסה"כ. אך ה' ציווה רק על 70. נעשתה הגרלה עם 72 פתקאות – על 70 היה כתוב "זקן", ועל 2 לא כתוב כלום. שניים אלה היו **אלדד** ו**מידד**, שעלים מעידה התורה: **"ויישארו שני אנשים במחנה ... ויתנבאו במחנה. וירץ הנער ויגד למשה ויאמר אלדד ומידד מתנבאים במחנה."** [פר' 'בהעלותך' - במדבר פרק י"א]

מספרים על פרש שרכב על סוסו במדבר אי-שם בספרד. פתאום הוא פגש רועה צאן ומשום עניין לדבר עם מישהו, עצר. בהמשך שיחתם, שואל אותו רועה הצאן את הפרש, "האם בכוונתך להגיע לכרך הסמוך?" כאשר ענהו שיוכל, שואל אותו, "האם תוכל לקחת לי לווטרינר אחד הכבשים שלי שהוא חולה?" "אין בעיה", השיב הפרש. ואז, קרה משהו נפלא. שולח רועה הצאן את כלב השמירה שלו להביא את הכבש החולה. הכלב מקפץ על גבי הכבשים, מגיע לאותו כבש וחוזר איתו למקום בו עמדו השניים. הפרש פעור פה. הוא שואל את רועה הצאן, "איך הוא ידע איזה מן הכבשים הוא החולה?" [אני הייתי שואל, באיזו שפה דיברו, רועה הצאן וכלבו, שהבינו זה את זה. אבל, מי אני להבין דברים כאלה... מג] רועה הצאן מופתע מן השאלה. **"מה, הַראית פעם 2 כבשים שנראים בדיוק אותו הדבר?"**

מי ישאל שאלה כזו אלא רועה אותו הצאן? מי ישאל איך קוראים לכל אחד מתאומים – כולם. אך **לא האמא**. היא יודעת להבחין בין בניה בכלל, אף בין בני חמישיה בפרט! רועה הצאן מכיר את הייחודי בתוך כל אחד ואחד מהכבשים שלו.

התורה אינה מפרשת מי אלה היו – **אלדד ומידד**. רק דווח שהם "מתנבאים במחנה". האם שואל **משה** מי אלה? והנה, רק עכשיו סיימו את מפקד העם – 600,000 רגלי. ומשה מכיר כל אחד ואחד בשם. הוא גם מכיר את המיוחד בכל אחד ואחד. "מה, הַראית פעם 2 יהודים שהם בדיוק אותו הדבר?" בתהלים קמ"ז, מתארים את ה' כך: **"מונה מספר לכוכבים, לכולם שמות יקרא."** [שם 4] בעיני בורא העולם, גם לכל כוכב וכוכב, יש 'אישיות' משלו, יש לו תפקיד מיוחד, יש לו שם מיוחד. "מה, הַראית פעם 2 כוכבים שנראים בדיוק אותו הדבר?" בפרקי אבות, אנו למדים: "אל תהי בז לכל אדם, ואל תהי מפליג לכל דבר, שאין לך אדם שאין לו שעה ואין לך דבר שאין לו מקום." [פרק ד' משנה ג']

"לדוד מזמור, לה' הארץ ומלואה, תבל ויושבי בה." [תהלים כ"ד 1]
מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **ראשון** בשבת
בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום נעים וחודש טוב לכל בית ישראל!
הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל